

Angers 25 (lat)

INCIPIT VINDICIO QUI SE IPSUM VINDIT

Domino magnifico fratri **illo** necnon et coniu^a sua **illa** nus enim **illi** et cogive^a sua **illa**.

Constat nus vindedisse et ita vindedimus a vobis estus^b nostros cum omni peculiare, quod habemus aut locare poteremus^c manso et terra vel viniolas, quantumcumquae ad die praesente possidere vidimur in fundo **illa** villa in se super terra ecclesiae Andicavis vel ubique abire visi sumus. Unde accipimus de vobis precium, quod nobis conplacuit, ¹ hoc est in auro valente soledus **tantus**, ut post hunc diae memorati emtores, quicquid de nus ipsis vel de heredis nostris facere voluerit, licenciam abeant potestatem faciendi. Si quis vero, si fuerit [a]ut^d nus ipse aut qualibet persona, qui contra hanc vindicione ista, quem ego bona voluntate fieri rogavimus, venire voluirit, dupplet tantum, quantum stati nostri cum res nostras eo tempore meliorata valuerit, et quod repetit vindicare non valeat, et haec vindicio ista firma permaneat.

^acogive] = coniu^x

^bestus] *estus* = *estos* = *statos*; *estatus emendiert Zeu*

^cpoteremus] *für pote ieremus Fu₂*; *poteieremus ediert Zeu*

^daut] *für ut Fu₂*, *so auch Zeu*

¹[fol. 153^v]

